

omfattet af den samtidigt gennemførte præmieafgift. Efter lovforslaget kan begrænset og ikke skattepligtige personer ikke længere med fordel oprette opsparingslignende forsikringsordninger efter § 50, og de bør derfor heller ikke kunne henføre en eksisterende ordning til § 50.

Afskaffelsen skønnes ikke at få den store praktiske betydning, fordi henførselsadgangen kun anvendes i mindre omfang.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Provenumæssige konsekvenser

Forslaget medfører, at ikke-fradragsberettigede opsparingslignende livsforsikringer, der oprettes fremover, bliver formueskattepligtige og afkastet bliver indkomstskattepligtigt som kapitalindkomst.

Der vil herved fremkomme en provenuevinst, hvis størrelse vil afhænge af størrelsen og antallet af fremtidige ordninger. Der er ikke holdepunkter for et nærmere skøn herover, bl.a. fordi det ikke vides, hvor mange ordninger der findes i dag, og hvor store de er. Da forslaget kun omfatter nytegnede ordninger, må merprovenuet imidlertid antages at være meget beskedent de første år, men det vil være voksende over en årrække.

Ophævelsen af præmieafgiften vil medføre et yderst beskedent provenutab.

Forslaget om at fritage danske livsforsikringselskaber for realrenteafgift af de ordninger, der omfattes af de nye bestemmelser, har dels til formål at hindre dobbeltbeskatning af afkastet i danske selskaber, dels at gøre det muligt for danske livsforsikringselskaber at udbyde livsforsikringer i udlandet, der ikke er pålagt realrenteafgift. Forslaget indebærer derfor ikke et provenutab.

Spaltehenvisninger

Lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. er senest ændret ved lov nr. 255 af 24. april 1991, jf. Folketingstidende 1990-91, (2. samling), sp. 38, 573, 2485; tillæg A, 15; tillæg B, 471; tillæg C, 345.

Lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. og skattekontrolloven er senest ændret ved lov nr. 394 af 6. juni 1991, jf. Folketingstidende 1990-91 (2. samling), sp. 38, 574, 6977, 7457; tillæg A, 111; tillæg B, 1293; tillæg C, 883.

Lov om indkomst af formueskat for personer m.v. (personskatteloven) er senest ændret ved lov nr. 895 af 21. december 1991, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 3553, 3971, 4250, 4580; tillæg A, 3387.

Lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (Kildeskat) er senest ændret ved lov nr. 896 af 21. december 1991, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 3553, 3971, 4250, 4581; tillæg A, 3403.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Der er tale om en redaktionel ændring som følger af forslagens § 1, nr. 2.

Til nr. 2.

Efter pensionsbeskatningslovens § 1, stk. 2, kan en ejer af en forsikring, en kontohaver eller et pensionskassemedlem, der ikke samtidig er fuldt skattepligtig her til landet, vælge, at en ordning, der omfattes af pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, eller §§ 5 - 13, henføres til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 50. Hvis en ordning er valgt henført til beskatning efter § 50, gælder reglerne i denne bestemmelse herefter for bidrag og præmier, der forfalder efter indgåelsen af aftalen, samt for udbetalinger, der svarer til sådanne præmier og bidrag.

Efter pensionsbeskatningslovens § 1, stk. 3, ophører valget efter stk. 2 om beskatning efter § 50 med at have virkning for indbetalte præmier og bidrag efter, at den fulde skattepligt er genindtrådt.

Forslaget går ud på, at pensionsbeskatningslovens § 1, stk. 2 - 3 ophæves. Der er herefter ikke adgang til at vælge en ordning henført til beskatning efter § 50.

Afskaffelsen af henførselsadgangen indebærer, at en udlandsdanser efter tilbageflytning til Danmark ikke kan opnå skattefrie sumudbetalinger fra en opsparingslignende forsikringsordning, herunder ophævelse i utide.

Afskaffelsen indebærer endvidere, at bidrag og præmier, som en ikke fuldt skattepligtig betaler til en dansk ordning uden fradragsret, ikke modsvares af en lavere beskatning af de senere løbende ydelser og skatte- og afgiftsfrihed for andre udbetalinger.

Til nr. 3.

Bestemmelsen, der svarer til den gældende bestemmelse i § 1, stk. 4, nr. 2, indeholder en bemyndigelse for skatteministeren til at fastsætte regler om, at forsikringselskaber, pensionskasser, pengeinstitutter m.v. skal betegne policer, kontrakter o.lign. således, at det umiddelbart fremgår, hvilken beskatningsform der er tale om.